

ADAM BALICKI

MOŻLIWOŚĆ UDZIELENIA URLOPU
DLA PORATOWANIA ZDROWIA DLA DUCHOWNEGO
ZATRUDNIONEGO NA STANOWISKU NAUCZYCIELA

W roku szkolnym 1990/1991 polskie władze oświatowe podjęły decyzję o powrocie nauczania religii do szkół publicznych. Decyzja ta była przede wszystkim konsekwencją transformacji ustrojowej, jaka dokonała się w naszym kraju po roku 1989. Jednakże powrót nauczania religii do szkół publicznych wzbudzał pewne trudności natury legislacyjnej. Otóż w roku szkolnym 1990/1991 brakowało podstawy prawnej przywracającej nauczanie katechezy w szkołach. Dokonano tego na podstawie instrukcji wydanej przez Ministra Edukacji Narodowej z dnia 3 sierpnia 1990 r., w której znalazło się zalecenie do wprowadzenia religii jako przedmiotu nadobowiązkowego do szkół, z wyłączeniem szkół wyższych. Wydając wspomnianą instrukcję, Minister Edukacji Narodowej nie powołał się na żadną podstawę prawną¹. Taka sytuacja spowodowała pewną niejasność również w stosunkach zatrudnienia księży katechetów w pierwszym okresie po przywróceniu katechezy do szkół publicznych. Mieli oni wykonywać w tym okresie pracę katechetyczną w szkołach bez wynagrodzenia, a podstawą ich zatrudnienia miała być umowa na czas określony „o nauczanie religii” bez wynagrodzenia, co do której w sprawach nieuregulowanych zastosowanie miały mieć przepisy kodeksu cywilnego. Nie mieli również z tego

¹ A. Mezglewski, *Polski model edukacji religijnej w szkołach publicznych. Aspekty prawne*, Lublin 2009, s. 62 - 64.

tytułu uzyskiwać świadczeń przysługujących nauczycielom². Jednakże pomimo wskazanych wątpliwości natury prawnej należy podzielić pogląd A. Mezglewskiego, że analiza sytuacji faktycznej wykazuje, że od początku wprowadzenia religii do szkół po okresie transformacji, nauczanie to było zorganizowane w ramach systemu oświaty³.

Obecnie podstawy prawne nauczania religii w szkołach zostały określone w art. 53 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (stanowi on, że „religia kościoła lub innego związku wyznaniowego o uregulowanej sytuacji prawnej może być przedmiotem nauczania w szkole, przy czym nie może być naruszona wolność sumienia i religii innych osób”⁴) oraz w art. 12 ustawy o systemie oświaty („publiczne przedszkola, szkoły podstawowe i gimnazja organizują naukę religii na życzenie rodziców, publiczne szkoły ponadgimnazjalne na życzenie rodziców bądź samych uczniów; po osiągnięciu pełnoletniości o pobieraniu nauki religii decydują uczniowie”⁵). Podstawy prawne katechizacji szkolnej można również znaleźć w przepisach pragmatyki zawodowej dla nauczycieli – Karcie Nauczyciela⁶. Zasady prowadzenia katechizacji w szkołach określone zostały w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 kwietnia 1992 r. w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w publicznych przedszkolach i szkołach⁷. Zgodnie z przywołanym rozporządzeniem szkoła może zatrudnić nauczyciela religii wyłącznie na podstawie imiennego, pisemnego skierowania do danej szkoły wydanego przez właściwego biskupa diecezjalnego – w przypadku Kościoła katolickiego, a w przypadku innych wyznań – właściwych biskupów bądź zwierzchników kościołów lub związków wyznaniowych. Wspomniane skierowanie może zostać cofnięte przez wydającego, co oznacza utratę prawa do katechizacji

² Tamże, s. 69 - 70.

³ Tamże, s. 73.

⁴ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. nr 78, poz. 483 z późn. zm.).

⁵ Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.jedn. Dz.U. z 2004 r., nr 256, poz. 2572 z późn. zm.).

⁶ Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (t.jedn. Dz.U. z 2006 r., nr 97, poz. 674 z późn. zm.).

⁷ Dz.U. nr 36, poz. 155 z późn. zm.

w danej szkole. Cofnięcie skierowania oznacza równocześnie wypowiedzenie lub zmianę stosunku pracy w zakresie nauczania religii. Przepisy przywołanego rozporządzenia dopuszczają w określonych sytuacjach prowadzenie katechizacji w grupach międzyklasowych, jak też pozaszkolnych. Nauczyciel religii prowadzący w tym systemie katechizację, jak też uczący na terenie kilku szkół, jest zatrudniony przez dyrektora szkoły wyznaczonej przez miejscowego kuratora oświaty w porozumieniu z organem prowadzącym szkołę. Nauczyciele religii zatrudniani są na podstawie przepisów Karty Nauczyciela. Księża i diakoni zgodnie z porozumieniami zawartymi z poszczególnymi kościołami i związkami wyznaniowymi⁸.

Z przytoczonych regulacji wynika, że podmiotami zatrudniającymi księży katechetów w szkołach publicznych są dyrektorzy szkół. Jednakże warunkiem zatrudnienia katechety jest posiadanie przez niego misji kanonicznej⁹. Księża katecheci, tak jak wszyscy nauczyciele zatrudnieni w szkołach publicznych, w zakresie warunków pracy podlegają przepisom Karty Nauczyciela. W związku z tym uprawnienia urlopowe przysługujące nauczycielom dotyczą również księży zatrudnionych w szkołach publicznych.

1. UPRAWNIENIA URLOPOWE NAUCZYCIELI ZATRUDNIONYCH W SZKOŁACH PUBLICZNYCH

Zawód nauczyciela jest zawodem specyficznym. Dlatego w stosunku do nich niejednokrotnie stosowane są szczególne regulacje prawne dotyczące warunków pracy. W szczególności dotyczy to czasu pracy i uprawnień urlopowych. Praca ta w naturalny sposób związana jest z kontaktem z uczniami, dlatego regulacje dotyczące wspomnianych zagadnień powinny być podporządkowane zarówno obecności ucznia w placówce oświatowej, jak też efektywności procesu dydaktycznego.

⁸ W przypadku Kościoła katolickiego zob. Porozumienie pomiędzy Konferencją Episkopatu Polski a Ministerstwem Edukacji Narodowej z dnia 6 września 2000 r. w sprawie kwalifikacji wymaganych od nauczycieli religii (Dz. Urz. MEN nr 4, poz. 20).

⁹ Szerzej na temat misji kanonicznej zob. A. Mezglewski, *Skierowanie do nauczania religii*, „Studia z Prawa Wyznaniowego”, 2000, nr 1, s. 37-47.

go. Polski system oświaty wyróżnia placówki oświatowe tzw. feryjne i nieferyjne. Pierwsze z nich to takie, w których w organizacji pracy przewidziane są ferie letnie i zimowe, w drugich natomiast takiej przerwy nie przewidziano. Zgodnie z art. 64 ust. 1 Karty Nauczyciela nauczycielom zatrudnionym w szkołach feryjnych przysługuje urlop wypoczynkowy w wymiarze odpowiadającym wymiarowi ferii letnich i zimowych w okresie ich trwania. Natomiast w placówkach nieferyjnych, nauczycielom tam zatrudnionym przysługuje urlop wypoczynkowy w wymiarze 35 dni roboczych w ciągu roku, zgodnie z ustalonym planem urlopów. Przepisy Karty Nauczyciela przewidują ponadto możliwość udzielenia nauczycielowi urlopu: wychowawczego, uzupełniającego, szkoleniowego, bezpłatnego oraz dla poratowania zdrowia. Mogą oni również korzystać z urlopów przewidzianych przepisami kodeksu pracy¹⁰, takich jak: urlop macierzyński, ojcowski, dwa wolne dni na opiekę nad dzieckiem, przewidziane w przepisie art. 167² kodeksu pracy. W stosunku do nauczycieli ustawodawca przewidział również tzw. dni wolne od zajęć dydaktyczno-wychowawczych. Nie jest to dla nauczyciela dzień wolny od pracy, jednakże jest on wówczas zwolniony od prowadzenia zajęć dydaktycznych. Dyrektor szkoły w takim dniu może przydzielić nauczycielowi inne obowiązki oczywiście poza dydaktyczno-wychowawczymi. Takimi dniami są: Dzień Edukacji Narodowej czy 2 maja – dzień egzaminu po Szkole Podstawowej.

Jak wynika z przytoczonych regulacji, uprawnienia urlopowe nauczycieli pracujących w placówkach feryjnych są ściśle związane z obecnością w nich uczniów. Jest to logiczne rozwiązanie. Dla nauczycieli z jednej strony jest to korzystne, gdyż Karta Nauczyciela przyznaje im większą liczbę dni wolnych niż pracownikom zatrudnionym na podstawie kodeksu pracy, jednakże uniemożliwia im wykorzystanie urlopu w dniach wybranych przez nich. W stosunku do nich nie ma zastosowania przepis art. 167² kodeksu pracy przewidujący możliwość skorzystania z dwóch dni tzw. urlopu na żądanie.

¹⁰ Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (t.jedn. Dz.U. z 1998 r., nr 21, poz. 94 z późn. zm.).

3. REGULACJE PRAWNE DOTYCZĄCE URLOPU DLA PORATOWANIA ZDROWIA DLA NAUCZYCIELI

Niektóre zawody ze względu na warunki ich wykonywania wymagają dodatkowego czasu na regenerację sił oraz ewentualne przeprowadzenie dłuższej kuracji w celu przywrócenia stanu zdrowia umożliwiającego efektywne wykonywanie swoich obowiązków. Płatne urlopy dodatkowe mogą być udzielane ze względu na pracę szczególnie uciążliwą bądź wykonywaną w szczególnie trudnych warunkach. Intencje ustawodawcy i polityka państwa w zakresie zatrudniania zmierza w kierunku ograniczenia prac szczególnie szkodliwych dla zdrowia. Natomiast tam, gdzie nie jest to możliwe, kwestie dotyczące dodatkowych urlopów powinny być określone w układach zbiorowych pracy¹¹. Zawód nauczyciela został uznany przez ustawodawcę za wymagający w określonych sytuacjach udzielenia dłuższego urlopu zdrowotnego w celu przywrócenia dobrego stanu zdrowia.

W obecnym stanie prawnym regulacje dotyczące urlopu dla poratowania zdrowia zawarte zostały w art. 73 Karty Nauczyciela. Zgodnie z przywołaną regulacją urlopu takiego można udzielić nauczycielowi zatrudnionemu w pełnym wymiarze zajęć na czas nieokreślony po przepracowaniu w szkole co najmniej 7 lat. Udziela się go jedynie na wniosek nauczyciela¹². Celem udzielenia takiego urlopu jest przeprowadzenie zaleconego przez lekarza leczenia. Czas wspomnianego urlopu jednorazowo nie może przekroczyć jednego roku. Kolejnego urlopu dla poratowania zdrowia można udzielić nie wcześniej niż po upływie roku od dnia od zakończenia poprzedniego urlopu. Wymóg siedmioletniej pracy w szkole dotyczy udzielenia pierwszego urlopu. W całym okresie zatrudnienia nauczyciel może skorzystać ze wspomnianego świadczenia łącznie nie dłużej niż trzy lata. Do okresu siedmioletniej pracy w szkole wlicza się okresy czasowej niezdolności do pracy wskutek choroby oraz urlopu innego niż wypoczynkowy, trwające łącznie nie dłużej niż sześć miesięcy. W przypadku dłuższej niż pół roku nieobecności w pracy wymagany okres do uzyskania pierwszego

¹¹ J. Szczot, *Urlopy. Komentarz*, Warszawa 2007, s. 45-47.

¹² Wyrok SN z dnia 25 lipca 2006 r., I PK 47/06, „Rzeczpospolita” 2006, nr 258, s. C2.

urlopu zdrowotnego przedłuża się o ten czas. Natomiast nauczycielowi, któremu do nabycia prawa do emerytury brakuje mniej niż rok, urlop dla poratowania zdrowia nie może być udzielony na okres dłuższy niż do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym nauczyciel nabywa uprawnienia emerytalne. Podczas przebywania na urlopie dla poratowania zdrowia nauczyciel zachowuje prawo do comiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat oraz prawo do innych świadczeń pracowniczych, w tym dodatków socjalnych¹³. Pewien problem stanowiła sytuacja, gdy w okresie pobytu nauczyciela na urlopie dla poratowania zdrowia następowało podwyższenie nauczycielskiego uposażenia. Przepis art. 73 ust. 5 Karty Nauczyciela, w którym znalazł się zwrot „nauczyciel zachowuje prawo do comiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego”, sugerowałby, że podwyżka uposażenia nie dotyczy nauczycieli korzystających w tym czasie ze wspomnianego urlopu. Jednakże w opinii Ministerstwa Edukacji Narodowej zwrot „zachowuje prawo” należy rozumieć jako prawo nauczyciela przebywającego na wspomnianym urlopie do wynagrodzenia zasadniczego aktualnie obowiązującego, a zatem uwzględniającego również jego podwyżkę¹⁴.

W okresie przebywania na urlopie dla poratowania zdrowia nauczyciel nie może nawiązać stosunku pracy lub podjąć innej działalności zarobkowej. W przypadku stwierdzenia, że w tym okresie nauczyciel nie stosuje się do wskazanych zakazów, dyrektor szkoły ma obowiązek odwołać go ze wspomnianego urlopu, wskazując termin, w którym nauczyciel obowiązany jest do powrotu do pracy.

O potrzebie udzielenia opisywanego urlopu decyduje lekarz ubezpieczenia zdrowotnego leczący nauczyciela. Przepisy Karty Nauczyciela nie dają dyrektorowi szkoły możliwości odmowy udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia, jeśli lekarz stwierdzi konieczność odbycia przez nauczyciela określonej kuracji.

Tryb orzekania o potrzebie udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia, sposób prowadzenia dokumentacji związanej z wydawaniem

¹³ Wskazanych w art. 54 Karty Nauczyciela.

¹⁴ Szerzej zob. A. Barańska, M. Szymańska, J. Rozwadowska-Skrzeczyńska, *Ustawa Karta Nauczyciela. Komentarz*, Warszawa 2009, s. 362-363.

orzeczeń o potrzebie udzielania takiego urlopu, organ odwoławczy od orzeczeń w tej sprawie, jak też termin odwołania od orzeczenia reguluje rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 października 2005 r. w sprawie orzekania o potrzebie udzielenia nauczycielowi urlopu dla poratowania zdrowia¹⁵. Jak zostało wspomniane, orzeczenie o potrzebie udzielenia nauczycielowi opisywanego urlopu wydaje lekarz ubezpieczenia zdrowotnego leczący nauczyciela. Podstawą takiego orzeczenia są: wyniki przeprowadzonych przez lekarza badań, wyniki badań pomocniczych oraz konsultacji oraz dokumentacja medyczna z dotychczasowego przebiegu leczenia. Orzeczenie sporządzane jest w trzech egzemplarzach. Jeden otrzymuje nauczyciel, drugi przeznaczony jest dla dyrektora szkoły, trzeci natomiast pozostaje w indywidualnej dokumentacji medycznej nauczyciela. Nauczycielowi, jak też dyrektorowi szkoły przysługuje wniesienie w ciągu 14 dni odwołania od wydanego orzeczenia lekarskiego. Wspomniane odwołanie wnosi się, za pośrednictwem lekarza go wydającego, do wojewódzkiego ośrodka medycyny pracy, właściwego ze względu na miejsce wydania orzeczenia. W takim samym terminie lekarz przekazuje odwołanie do wskazanego organu odwoławczego, a ten również w ciągu 14 dni wydaje swoje orzeczenie. Od wspomnianego orzeczenia żadnej ze stron nie przysługuje odwołanie.

Cała procedura ubiegania się o urlop dla poratowania zdrowia nie może pociągać za sobą jakichkolwiek kosztów ze strony nauczyciela.

4. WARUNKI UZYSKANIA URLOPU DLA PORATOWANIA ZDROWIA DLA KSIĘŻA ZATRUDNIONEGO W SZKOLE PUBLICZNEJ

Jak zostało już wspomniane, księża zatrudnieni w szkołach publicznych podlegają w zakresie warunków zatrudnienia przepisom Karty Nauczyciela. W związku z tym będzie dotyczył ich również art. 73 przywołanej ustawy, który będzie umożliwiał im skorzystanie z urlopu dla poratowania zdrowia. Tak jak inni nauczyciele będą musieli spełniać wymogi ustawowe konieczne do udzielenia im takiego urlopu. Pierw-

¹⁵ Dz.U. z 2005 r., nr 233, poz. 1991.

szym i podstawowym warunkiem jest wymóg zatrudnienia na czas nieokreślony oraz siedmioletni okres pracy w szkole. W pierwszym przypadku podstawą stwierdzenia, na jaki okres zawarty został stosunek pracy, będzie umowa o pracę bądź akt mianowania potwierdzający nawiązanie stosunku pracy w szkole między księdzem katechetą a podmiotem go zatrudniającym – dyrektorem szkoły. Na podstawie tych dokumentów można określić, czy wspomniany ksiądz katecheta spełnia wymóg zatrudnienia na czas nieokreślony. Siedmioletni okres zatrudnienia w szkole mogą potwierdzać świadectwa pracy. Należy zauważyć, że ustawodawca w art. 73 ust 1 Karty Nauczyciela nie stawia tego wymogu jako warunku uzyskania pierwszego urlopu dla poratowania zdrowia, co w praktyce byłoby bardzo trudne dla zrealizowania przez księży, a jedynie przepracowania tego okresu w ogóle w szkole. Jak zostało wspomniane wcześniej, w specyficznej sytuacji byli księża nauczający religii w pierwszym okresie po powrocie jej do szkół publicznych. Początkowo pracowali w szkole bez wynagrodzenia na podstawie umowy cywilnoprawnej. A przecież czas ten powinien być wliczany do okresu zatrudnienia i brany pod uwagę w przypadku ubiegania się o urlop dla poratowania zdrowia¹⁶. W tym kontekście należy również wziąć pod uwagę, że zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego w składzie siedmiu sędziów z dnia 13 czerwca 2001 r. do czasu pracy nauczycielskiej wlicza się także okres katechizacji parafialnej w ramach stosunku pracy¹⁷.

Jak zostało już nadmienione, zgodnie z art. 73 ust. 7 Karty Nauczyciela, nauczyciel przebywający na urlopie dla poratowania zdrowia nie może pozostawać w żadnym stosunku pracy, poza zatrudnieniem w szkole, w której uzyskał urlop, ani podejmować innej działalności zarobkowej. Kategoryczny charakter przytoczonego przepisu wyklucza możliwość prowadzenia jakiejkolwiek działalności przynoszącej dochód w okresie przebywania na wspomnianym urlopie. Księża

¹⁶ Oczywiście mając na uwadze art. 73 ust. 3 Karty Nauczyciela, mówiący że do okresu siedmioletniej pracy w szkole wlicza się okresy czasowej niezdolności do pracy i urlopu trwającego nie dłużej niż 6 miesięcy. W przypadku okresu niezdolności do pracy i urlopu trwającego dłużej niż 6 miesięcy wymagany okres pracy przedłuża się o ten czas.

¹⁷ OSNP 2002, nr 7, poz. 165.

zatrudnieni w szkołach jako katecheci najczęściej łączą obowiązki nauczycielskie z pracą parafialną, z tytułu której otrzymują wynagrodzenie. Zgodnie z kanonem 281 § 1 Kodeksu Prawa Kanonicznego duchowni rzymskokatolicy, wypełniając posługę kościelną, powinni otrzymywać wynagrodzenie odpowiednie do ich pozycji¹⁸. Duchowni z racji pracy duszpasterskiej objęci zostali obowiązkiem płacenia podatku dochodowego od osób fizycznych. Jest to podatek bezpośredni, zwyczajny i obligatoryjny o charakterze dochodowym i osobistym¹⁹. W przypadku dochodów z działalności duszpasterskiej w parafii z reguły duchowni korzystają z ryczałtowej formy opodatkowania²⁰. Podstawę prawną takiego rozwiązania stanowi ustawa z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne²¹. Zgodnie z przywołaną ustawą wysokość ryczałtu podatkowego uzależniona jest od funkcji sprawowanej w parafii (wikary lub proboszcz) oraz od liczby mieszkańców parafii. Duchowny może zrezygnować ze szczególnej formy opodatkowania we wskazanej formie i zdecydować się na opodatkowanie na zasadach ogólnych. Najczęściej jednak duchowni korzystają z tej formy opodatkowania dochodów uzyskiwanych z pracy w parafii, natomiast dochód uzyskany z tytułu umowy o pracę w szkole opodatkowany jest na zasadach ogólnych. Zgodnie ze wskazanym wcześniej przepisem art. 73 ust. 7 uzyskiwanie jakiegokolwiek dochodu (poza uposażeniem ze szkoły) wyklucza możliwość korzystania z urlopu dla poratowania zdrowia i nakazuje dyrektorowi szkoły w takiej sytuacji odwołać nauczyciela ze wspomnianego urlopu. Należy również podkreślić, że zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego podstawą do odwołania nauczyciela z urlopu dla poratowania zdrowia może być też kontynuowanie zatrudnienia na podstawie stosunku pracy, jak też wykonywanie innej działalności zarobkowej rozpoczętej przed udzie-

¹⁸ *Kodeks Prawa Kanonicznego*, Pallottinum 1984, s. 139; T. Pawluk, *Prawo kanoniczne według Kodeksu Jana Pawła II*, t. II: *Lud Boży – jego nauczanie i uświęcanie*, Olsztyn 1986, s. 94-95.

¹⁹ P. Smoleń, M. Szustek-Janowska, W. Wójtowicz, *Prawo podatkowe*, Bydgoszcz–Lublin 2002, s. 212.

²⁰ A. Mezglewski, H. Misztal, P. Stanisławski, *Prawo wyznaniowe*, Warszawa 2006, s. 256.

²¹ Dz.U. nr 144, poz. 930 z późn. zm.

leniem wspomnianego urlopu²². Wobec kategorycznego wykluczenia przez ustawodawcę możliwości uzyskiwania przez nauczyciela korzystającego z urlopu dla poratowania zdrowia jakiegokolwiek dochodu należy wykluczyć możliwość korzystania z takiego świadczenia przez księdza, który będzie wykonywał obowiązki duszpasterskie w parafii lub w innym miejscu, a będą przynosiły mu one jakikolwiek dochód. Duchowny zatrudniony w szkole publicznej ma prawo starać się o udzielenie wspomnianego urlopu i jeżeli spełni wymagania ustawowe zawarte w art. 73 Karty Nauczyciela oraz przedstawi odpowiednie zaświadczenie lekarskie dyrektorowi szkoły, urlop taki uzyska²³. Warto podkreślić, że jeżeli będzie jednocześnie wykonywał on jakiegokolwiek zajęcie i osiągał z tego tytułu dochody inne poza wynagrodzeniem ze szkoły, w której jest zatrudniony, to dyrektor szkoły będzie zmuszony z takiego urlopu go odwołać. Przepis art. 73 ust. 7 Karty Nauczyciela nie pozostawia w tym zakresie dyrektorowi szkoły żadnego luzu decyzyjnego²⁴.

PODSUMOWANIE

Księża katecheci zatrudnieni w szkołach publicznych podlegają przepisom Karty Nauczyciela, w związku z tym przysługiwać im będzie prawo skorzystania z przewidzianego w art. 73 tej ustawy urlopu dla poratowania zdrowia. Jednak warunkiem jego odbycia jest brak uzyskiwania jakichkolwiek dochodów, poza wynagrodzeniem ze szkoły, w której ksiądz uzyskał wspomniany urlop. W praktyce warunek ten jest trudny do spełnienia, gdyż księża najczęściej łączą prowadzenie katechezy w szkołach z pracą duszpasterską w parafii, która przynosi im również dochód. Dlatego warunkiem odbycia wspomnianego urlopu jest również zaprzestanie w okresie jego trwania pracy duszpasterskiej,

²² Uchwała SN z dnia 7 lipca 2005 r., II PZP 5/05, OSNP 2005, nr 24, poz. 387.

²³ Udzielenie urlopu zgodnie z treścią orzeczenia lekarskiego może stanowić przedmiot roszczenia pracowniczego dochodzonego przed sądem. W przypadku wyroku ustalającego obowiązek udzielenia wspomnianego urlopu – zastępuje takie oświadczenie. A. Barańska, M. Szymańska, J. Rozwadowska-Skrzeczyńska, *Ustawa Karta Nauczyciela*, s. 357.

²⁴ Tamże, s. 362.

jak też każdej innej przynoszącej korzystającemu z urlopu księdzu dochód.

GRANTING LEAVE TO RECUPERATE TO PRIESTS EMPLOYED
AS TEACHERS IN PUBLIC SCHOOLS

Summary

Pursuant to articles of Teachers' Charter – a teacher who is on a full employment contract for an indefinite period of time and who has worked in a school for the period of at least seven years, may be granted by the school's headmaster leave to recuperate in order to undergo prescribed treatment. The length of the above mentioned leave may not exceed the period of one year on a one-off basis, and such leave may not exceed cumulative total of three years during the whole period of employment. A teacher who is on such leave retains the right to remuneration. Priests working in schools are also subject to provisions of the School Education Act and therefore they are also entitled to this leave. However, one of the requirements for taking this leave states that during the leave to recuperate a teacher is prohibited from entering any work relationship or engaging in any gainful activity. As a result, it is not possible to take leave to recuperate and at the same time perform parish duties. That is why granting leave to recuperate to priests employed in public schools is possible only if such priests are relieved of their pastoral duties and do not draw any remuneration.

Translated by Adam Balicki